

(Πόλις Χρήστος Χριστίδης)

87

ΑΡΧΙΖΟΝΤΑΣ ΑΜΕΣΩΣ

Αφοῦ εἶδαμε στό περασμένο τήν ἀποτυχία τοῦ βιαστικοῦ ν' ἀρχίση κτίζοντας τήν καινούργια κοινωνία, βεβαιώσαμε, πώς ἐμεῖς μποροῦμε ν' ἀρχίσουμε ἀμέσως. Απ' τήν ἕδια στιγμή πού τό λέμε, χωρίς λεπτοῦ καθυστέρηση.

Μήν ἐκπλαγῆτε· ἄλλως τε εἶχατε καί σεῖς συμφωνήσει. Δέν εἶχαμε συμφωνήσει, πώς κάθε ἀνθρώπινη ψυχή εἶναι κι ἔνα κουμάτι τῆς βασικείας τοῦ Θεοῦ; Δέν ειχαμε πῆ πώς κάθε χριστιανός εἶναι καί ενας μαχητής ἡ καλύτερα ενας οἰκοδόμος της; Ἐμπρός, λοιπόν, ἦς ἀρχίσουμε. Εἴμαστε τουλάχιστον δύο, ἀγαπητέ μου ἀναγνωστα, σύ καί γώ καί ἔχομε στά χέρια μαζούσο μικρά μέν ἀλλά πολύτιμα τμήματα ἀπ' τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. "Έχομε στή διάθεσή μας καί δυό ἔργατες, δυό οἰκοδόμους." Καὶ ἀρχίσουμε, λοιπόν, ἀμέσως.

Μικρό σοῦ φαίνεται αὐτό; Μικρό εἶναι νά προστεθοῦν δυό λιθαράκια στό πανόμορφο καί ἀκατάλυτο οἰκοδόμημα; Τίποτε πού μένει φαίνεται δέν εἶναι μικρό. Κόθε προσπάθεια πού γίνεται γιά τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μένει γιά πάντα, δύο μικρή καί νά φαίνεται στά μάτια μας. "Άλλως τε, ἡ δουλειά αὐτή, δέν ἔχει ὅρια, ποτέ ~~μένει~~ δέν θ' ἀκούσης νά σου λένε: φθάνει. Παρ' ὅλ' αὐτά νομίζεις πώς εἶναι μικρό αὐτό πού θά γίνη; Δέν ἔχεις παρά νά ζητήσης απ' τό Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν τή δύναμη γιά νά ἔργασθης πιό πολύ, πιό ἐντατικά. Θά σου τή δώση. Ποτέ ~~εκείνος~~ δέν σρνεῖται τήν ἐνίσχυσή Του σέ κανέναν. "Οποιος θέλει νά ἔργασθη στόν ἀμπελῶνα Φου θά ἔχη τήν παντοδύναμη βοήθειά Του.

Πρόσοχή ὅμως νά τηρήσης μιά ίσορροπία. Μή νομίσης πώς θά εἶναι ποτέ δυνατόν νά ἔργασθης ἀποτελεσματικά σέ ἔνα τέτοιο πανόμορφο οἰκοδόμημα, ἢν δέν είσαι κατατάλληλος καί ἔξαιρετικά ἔξασκημένος ἔργατης. Γι' αὐτό μή θαρρευτής, πώς μπορεῖ νά πρωσφέρῃς τίποτε στήν ἀνοικοδόμησι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἢν πρῶτα δέν ἀρχίσης φτιάχνοντας τόν ἕδιο τόν ἔαυτό σου κι ἢν δέν ἔξακολουθήσης νά σμιλεύης ἀδιάκοπα τήν δική σου ψυχή. Θά ἔργαζεσαι στό ἀκατάλυτο καί αἰώνιο κτίριο καί ταυτοχρόνως θά ἔχης παραδώσει τήν ψυχή σου στά χέρια τοῦ μοναδικοῦ Παιδαγωγοῦ, γιά νά τήν τελειοποιή, νά τήν κάνη κατάλληλο ὑλικό γιά τό οἰκοδόμημα, ἐνώ ταυτοχρόνως θά σέ διαμορφώνη σέ ἔνα ίκανόν καί ~~άλλο~~ αξιό ἔργατη Του. "Ετοι, θάχης τήν τιμή νά είσαι κι εσύ συνδημιουργός σ' ἔνα αἰώνιο ἔργο καί ταυτόχρονα θά γίνεσαι υλικό γιά ἔνα τέτοιο ἀκατάλυτο οἰκοδόμημα.

Καθώς ὅμως τά εἶπαμε μέχρι τώρα ἔχω ἔνα φόβο. Φοβοῦμαι πώς θά ἔχετα σχηματίσει τήν ἐντύπωση, πώς ή ἔργασία αὐτή εἶναι μόνο γιά μεγάλους. Πώς εἶναι γιά κείνους πού ἔχουν κάποια ἡλικία καί ἔχουν κάπως προχωρήση στή διαυδρφωσή τους. Άλλα δέν θάχετε δίκηο. "Ισια-ΐσια, ἐδῶ εἶναι ή ὅμορφιά τῆς ἔργασίας γιά τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Δέν ἀποκλείεται κανένας, μά ἀπολύτως κανένας. Καί τά μικρά, καί τά μωρά ἀκόμα παιδιά, ἀπ' τή στιγμή πού μαθαίνουν καί σταυρώνουν τά χέρά

κια τους καί πανακαλοῦν τό Θεό "γιά τό μπαμπά, τή μαμά καί ούλο τόν κόσμο", εἶναι κι' αὐτά σίκοδόμοι. Γιά τά πατεριά "λλως τε δέν εἶχε πή δ Κύριος, θτι "αὐτῶν ἐστιν ή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν";

Πολύ περισσότερο, σεῖς, που εἶσθε μεγάλα παιδιά καί μέοι, μπορεῖτε νά κάμετε πολλά καί σπουδαῖα πράγματα. Πρῶτα ή δουλειά που θά γίνεται μέσα στήν ψυχή σας, μέ τόν αγῶνα νά βγάλετε ἀπό μέσα της ὄποιεσπετε ζιζάνιο καί ν' ἀφίσετε ν' αναπτυχθῆ κάθε δροσερή καί καρποφόρα ἀρετή. Ἐπειτα μέ τήν εργασία που θέ κάνετε σποῦτι σας, στό σχολεῖο σας, στίς συναναστροφές σας, μπορεῖτε νά κατωρθώσετε ἔνα σωρό ὥραῖα πράγματα. Κάθε σας προσπάθεια θά εἶναι καί ἔνα ἀκόμα λιθάρι για τήν πανέμορφη, τήν καίνουργια 'Ελλάδα μας, τήν 'Ελλάδα τοῦ Χριστοῦ.

‘Ο πατήρ ‘Ιερώνυμος